

Dolžnost staršev je, da se postavijo na stran učiteljev

IVKA SODNIK

Tako je v svoji knjigi Varuh otrokovih dolžnosti v poglavju, kjer našteva dolžnosti staršev, zapisal znani slovenski pedagog in predavatelj Marko Juhant. Njegovo zahtevo lahko razumemo tako, da se od staršev pričakuje, da bodo vnaprej zaupali učiteljem in vodstvu šole, da se bodo ti v kar največji meri potrudili pri delu z otroki. Skoraj vsi otroci gredo zelo radi v šolo in se je prva leta veselijo, ker vedo, da se bodo v njej marsikaj zanimivega naučili in dobili nove prijatelje. Naj jih starši v tem pozitivnem pričakovanju vedno podpirajo in

spodbujajo tudi v trenutkih, ko bodo nastopile težave. Če bodo starši pred otroki na glas izražali svoje spoštovanje do učiteljev in zaupanje vanje, bodo veliko prispevali k večji avtoriteti učiteljev. Težko je danes živeti in delati v svetu in času brez avtoritet, posebno otrokom, ki potrebujejo jasne besede in trden zgled. V času osnovnošolskega izobraževanja so za otrokov razvoj poleg staršev zelo pomembni tudi učitelji. Prva leta šolanja, na razredni stopnji, je učiteljica otrokova druga mama. Pravim učiteljica, saj učiteljev v prvih dveh triletjih osnovne šole

skoraj ni. Otroci so zelo navezani in zaupljivi do svojih učiteljic, zato staršem doma pogosto oporekajo, češ naša učiteljica je pa drugače povedala. Zato velja od vsega začetka v otrokovih očeh vestno gojiti pozitivno podobo učiteljev, četudi ti kdaj naredijo napako in se zmotijo. V tem primeru imajo starši na voljo druge možnosti, da zaščitijo svojega otroka. Pogovor odraslih z odraslimi. Ob takšnem preudarnem nastopu bo otrok začutil, da starši ne želijo učitelja vnaprej obsojati, ampak se želijo prepričati, kaj se je v resnici dogajalo v šoli.

Večje avtoritete učiteljev si vsi želimo, tako pedagoški delavci kot starši. Ker danes avtoriteta in ugled učiteljskega poklica nista več samoumevna, kar je veljalo še pred desetletji, je za večjo veljavo učiteljev izredno pomemben pozitiven odnos staršev do šole. Zato starši, tudi tisti, ki niso preveč zadovoljni z delom šole, ne bi smeli kritizirati učiteljev in ravnateljev pred otroki. Če otroci začutijo pri starših negativen odnos do posameznih ali celo večine učiteljev, se vanje naselita strah in odpor do šole. V tem primeru učenci v učiteljih ne vidijo več svojih zavetnikov in pomočnikov, pač pa nekoga, ki mu želi škoditi in ga ima ves čas »na piki«, kot radi rečejo otroci. Za otroke blatenje učiteljev pomeni isto, kot če se grdo žalita in zaničuje ta njegova ločena starša, saj ima oba rad. S pozitivnim odnosom do šole pa starši

otrokom vlivajo pogum in vero, da bodo šolskim zahtevam kos in da se v težavah poleg staršev vedno lahko obrnejo na svoje učitelje. Negativen odnos do šole pri otrocih dolgoročno povzroča odpor do učenja in izpolnjevanja šolskih obveznosti. Težko si predstavljamo, kaj to pomeni za današnje generacije, ki se bodo do konca življenja ves čas učile in se srečevale s takšnimi in drugačnimi učitelji.

Zato se držimo načela, naj starši v odnosu do šole vedno stopijo na stran učiteljev. Isto pravilo naj velja za učitelje – vedno je treba stopiti na stran staršev, ko pridejo ti v šolo na pogovor preverjat, v kakšne težave je zašel njihov otrok – tako da starše poslušajo in skušajo razumeti njihova pričakovanja, na koncu pa naj zelo obzirno prikažejo tudi svoje videnje otrokovega vedenja in sposobnosti.